

GAZETA KRAKOWSKA

N° 82.

Z KRAKOWA DNIA 11 PAZDZIERNIKA 1820 ROKU WE SRODĘ

Z Warszawy d. z Października.

Wczoraj, jak zwykle w Niedzielę, były bardzo liczne pokoje u Dworu. Powracając Najjaśniejszy Pan z nabożeństwa do pokoiów swoich, znalazł już sale napelcone przez Senatorów, Ministrów, Generatów, Posłów i Deputowanych, którzy mieli zaszczyt złożyć Mu hołd uszanowania swego.

Ziechał do tej stolicy JO. Xze Antoni Radziwiłł, N. Króla Jmci Pruskiego Namiestnik w W. Xięstwie Poznańskim, tudzież JW. Alopeus, Posel Cesarско - Rosyjski w Berlinie.

RAPPORT RADY STANU
o dwuletnich czynnościach Rządu, czytany
na drugim posiedzeniu Izby połączonych
dnia 14go Września r. b.

(Ciąg dalszy.)

Szkoły płci żeńskiej.

Ważne były spostrzeżenia Senatu nad wychowaniem płci żeńskiej, aby ich Rząd Waszcy Cesarско - Królewskiej Mości nie miał dzielić.

Liczne więc pensje w stolicy zwró-

cily troskliwość Namiestnika Waszcy Cesarско - Królewskiej Mości, i na ich wewnętrzne urządzenie, i na przepisy, które im dotąd służyły. Zestana przez niego wizyta, odkryła zalety niektórych, a w wielu zaniedbanie i rozwołnienie. Zdany w tym względzie szczegółowy raport, nie tylko wskazał potrzebę zmiany liczb, ściślejszej bacności na wybór osób i troskliwszego czuwania, lecz utwierdził przekonanie wyrażone przez Senat, że ta ważna część wychowania, dopóty będzie zawodzić właściwe przeznaczenie płci żeńskiej, dopóki Kommissya Rządowa nie wychowa i nie wykształci własnych redaczek na Ochmistrynie domowe, przez coby się (jak Senat twierdzi) liczba pensji zmniejszyła, a pozostałe ulepszyły. Rozważenie podanych ku temu celowizasad i środków, Namiestnik polecił Deputacyi z Oyców rodziny złożoney jako tym, których najbliżej los własnego plemienia obchodzi. Ułożone przez nią dwa projekta, pierwszy uporządkowanie pensji, drugi założenia Instytutu Ochmistryń, już podane zostały Kommissyi Wyznan Religijnych i Oświecenia Publicznego. Spodziewać się należy, iż przez nią ulepszonemi i wydoskonalonemi zostaną, a lubo co do Instytutu Ochmistryń, założenie jego nie może nastąpić bez kosztów, iakież jest przedmiot któryby mógł brać pierwszeństwo przedsięwzięciu mającemu za

cel obyezaie a' z niemi szeregście rodzin? Rada Stanu dogodzi tem zapewne, i wspaniałości serca Waszey Cesarско - Królewskiej Mości, i troskliwości Izby, i życzeniem wszystkich rodziców, gdy wynurzy zdanie: iż gdyby fundusze Edukacyjne niedostatecznymi się okazały, abyś Wasza Cesarско - Królewska Mość naytawskawiey dozwolił umieścić na przyszłym budżecie sumę, któraby mogła zapewnić śpieszne doprowadzenie do skutku tak zbawiennego.

Zaspokaja troskliwość Izby Seymowych postępek w zaprowadzeniu szkół Elementarnych mieyskich i wieyskich.

Przy usiłowaniu Władz pośrednich, przy gorliwości oświecających Obywateliów i Plebanów, przybyło ich w ciągu dwóch lat 334.

Liczba uczniów wzmagą nadzieie, wzrostu oświecenia krajowego, i tak:

W roku 1818 uczęszczało na naukę

w szkołach wyższych uczniów 7413.

W roku 1819 uczęszczało tychże 7251.

W roku 1818 w 442 szkołach elementarnych mieyskich uczyło się

15,185.

— w 527 szkołach elementarnych wieyskich uczyło się

17,168.

W roku 1819 w 351 szkołach elementarnych mieyskich było uczniów

16,205.

— w 851 takichże szkół wieyskich

21,091.

A zatem łącznie w szkołach elementarnych mieyskich i wieyskich:

W roku 1818 było uczniów 32,355.

W roku 1819 było uczniów 37,296.

Ogólna zaś liczba uczniów po wszystkich szkołach Królestwa wynosi

44,547.

W stosunku zatem do lat upłynionych zwiększyła się o 9,181. Oprócz pensy prywatnych pól obywateli, na których jest uczniów 1257.

Dla szkół tych w ogólności dostateczna przygotowana jest liczba książek elementarnych, przez właściwe do tego przedmiotu Towarzystwo wypracowanych. Władza przełożona ułatwiając ich dla młodzieży tanie nabycie, niektórym szkołom elementarnym potrzebnejsze książ-

ki w części bezpłatnie rozsyła.

Co do ścisłego dozoru młodzieży szkolney i wychowania iey w duchu Chrześcijańskiej pobożności, względem czego Izby wynurzają swoją troskliwość, Kommissyia Rządowa Oświecenia w swoich raportach mniema, iż dość jest zważyć wszelkie przepisy i ustanowienia Kommissyi w urządzeniu szkół publicznych wydane i drukiem ogłoszone, aby się przekonać, iż w tak ważnym i istotnym wychowaniu celu, nic do żądania nie pozostaje.

W szkołach elementarnych wieyskich i mieyskich mimo obowiązku Pasterzów mieyscowych nauczania religii młodzież swoją, wezwani są ieszcze, aby gdy sami utrzymywali szkół elementarnych nie mogli, dawali przynajmniej w niej nie spuszczać się na świeckich nauczycieli, sami przez siebie, lub przez swych Wikarych dwa razy w tygodniu naukę religii.

Co do szkół wyższych, postanowieni są osobni Kapelani, a razem nauczyciele Duchowni, którzy o religijnem wychowaniu młodzieży mają staranie.

Co Niedziela i święto uczniowie każdego wyznania, prowadzeni są na nabożeństwo i naukę do swych respective Kościołów. Spowiedź najmniey dwa razy na rok jest zalecona; oprócz tego, ustanowiona jest Msza studencka codzienna, gdzie tylko mieyscowość dozwoliła, i tam nawet gdzie Kościoły są od szkół odległe, urządzić na ten cel zalecono Kaplice przy szkołach. O wykonaniu zaś tych wszystkich powyżey wymienionych przepisów skoro Namiestnik Waszey Cesarско - Królewskiej Mości odbierze rapporta wizyty przez siebie wyznaczony, nie zapomni zapewne przedsięwziąć tego wszystkiego, czego by tak ważne spostrzeżenia wymagać mogły.

Izba Poselska powodowana gorliwością o rozszerzenie oświaty pomiędzy ludem rolniczym, a oraz ochrouienia go od ponoszenia kosztów na ten cel niedobicie potrzebnych, oświadczyła żądanie swoje, aby na przyszły Sejm wnieiony był projekt do składki ogólney, lub do podatku na zaprowadzenie szkół elemen-

tarnych, które dziś sami włościanie ponoszą.

Oceniając chwalebna Szymających troskliwość o wzrost szkół elementarnych i o ulgę włościan, wyznać należy, iż było zawsze staraniem Komisji Rządowej Oświecenia składowi na utrzymanie tych szkół, zawsze dobrowolnemi a ile bydy może najłżeyszymi uczynić, a to rozdzielać je bez wyjątku na wsiach wszelkiego stanu i stopnia. Prócz tego dzielące wezwani są do pomocy przy pierwszym założeniu szkoły przez wyznaczenie jednego lub dwóch morgów na ogród, placu na dom, tudzież materiału na jego wystawienie i opał.

Duchowni przykładają się do utrzymania nauczyciela, gdzie fundusze ich pozwalają. Szczupła zaś składka włościan na wychowanie własnych dzieci, naywyżey wynosząca w miastach od klasy najmajętniejszey złp. 8, na wsiach 6, 4, 3 i 1½ złp. na rok rozdzielona na raty, nie zdaie się bydy uciążliwą, i każdy inny układ lub przydatek do podatku, okazałby się niedostarczającym, i musiałby dotyczyć tych samych kontyrbntów uciążliwym sposobem. Komisya Rządowa dla zapewnienia funduszu szkołom elementarnym i ulżenia tego obowiązku włościanom, wyszuknie i powraca swemu przeznaczeniu wszelkie fundacye, miejscowe erekcyje, legata, gdzie są na szkoły zapisane. Wreszcie ten sposób, jakiego się dotąd Komisya Rządowa Oświecenia trzymała w rozmnożeniu szkół elementarnych, a którego doświadczenie pomyslnym uwieńczyło skutkiem, tem trafniey odpowiada za mierzonemu celowi, iż usuwa potrzebę stanowienia na ten koniec stałego podatku, który przed zaprowadzeniem Budżetu Konstytucyynego, z wyraźney woli Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości ustanowionym bydy nie może, i miałby tę szczególną niedogodność, iż stawilby Komisya Oświecenia w obowiązku założenia natychmiast od jego wpływu, w każdej włości szkółki elementarney, czego by dla braku nauczycieli wykonać nie była w stanie; teraz postępuje w tem ważnem przedsięwzięciu w miarę sposobności, i stopniowo, w przeciwnym razie potrze-

ba funduszu wynosiłaby do 7,000,000 złp. a liczba nauczycieli wiejskich do 400.

Jest ieszcze życzeniem Izby Poselskiej, aby wyposazenie oświecenia publicznego w dobrach gruntowych nastąpić mogło. Myśl tę pod względem gospodarstwa i trwałości funduszu edukacyjnego znalazłes Wasza Cesarsko-Królewaska Mość nie bez korzystną dla kraju; lecz że te fundusze wyznaczone bydyby mogły z dóbr narodowych, a zład przed ostatecznym uregulowaniem rzeczonych dóbr, wyposazenie to nastąpić nie może, rozkazales Wasza Cesarsko-Królewaska Mość, aby przy ogólnem urządzeniu tychże dóbr przepemiona nie była. Rada Stanu dopełni woli Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości i życzeń lsb obudwóch.

Urządzenie szkół żydowskich ciągley doznale trudności. Rada Stanu zgodnie z opinią Senatu, jest zdania, iż wykształcenie Rabinów i innych starszych żydowskich, naywłaściwszym do tego byłoby środkiem; w skutku tej myśli Senatu, czeka na wyrok Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości projekt do utworzenia szkoły Rabinów, któraby liczoney tej w kraju naszym klasie gruntownieyszych dostarczyła przewodców.

Wolność Druku.

Było myślą Rządu w duchu pożyteczności prawdziwey, rozwinięć Artykuł XVI Konstytucyi, nadając przychylną naukom i oświeceniu publicznemu ogłoszenia myśli rozciągłość. Ufnosć tego w dobrych skłonnościach narodu i spodziewanem umiarkowaniu Pisarzy tak daleko posunięta została, iż w obecnym nawet stanie rzeczy, jaki nam po Xięstwie Warszawskiem pozostał, nie czekając aż prawo przez obie Izby żądane przepisze szczególne i wyraźne środki karcenia nadużyć, dozwolił niektórym pisarzom na własną ich odpowiedzialność od trwałych przepisów, wyłączeń. Wprowadzie w kraju naszym nie mogła bydy obawa tak ważnych skutków, jaką w innych krajach Europy powzięto, i w istocie nie była, przeciw obudzona została nie daremna troskliwość, aby błaże z pozoru zboczenia, nie zamieniły się w szkodliwe dążenie; uyrzał się więc Rząd

zmuszonym cofnąć się w swoich urządzeniach w zakres, z którego był wyszedł. Tymczasem materia wolności druku stała się tak ważną w większej części Europy, tak iey nadużyto, tyle o niey mówiono, pisano, tyle postanowiono, iż cierpliwość z strony naszej w oczekiwaniu skutków i rozważa w wyborze wzorów, w żadnym względzie na szkodę kraju wypaść nie może. Rada Stanu ważąc wszystkie względy, któreby Waszą Cesarsko-Królewską Mość skłaniać mogły do zadosyć uczynienia przetożeniom iżb nie waha się wyznać zdania: że chwila, w której wolność druku we wszystkich krajach Europy pod pewne zakresy ujęć uznano za konieczną potrzebę, nie jest dla nas tą, w którejbyśmy powinni pragnąć wyść z obecnego tej materji stanu, zwłaszcza, iż tymczasowe urządzenia mogąc przyjąć środek, któryby ani rozsądnej swobody nie ścieśniał, ani na skutki iey nadużycia nie narażał, są najzdolniejsze i umysły mieszkańców przygotować i prawidła Rządu udoskonalić.

Do tych Drukarni dawniejszych, przybyło jeszcze dwie nowo założone w Warszawie. Drukarnie w stolicy wraz z żydowską i Łowicką, wydały w upłynionych dwóch latach 126 dzieł.

W latach ubiegłych sprowadzono z zagranicy ksiąg przez Drukarzów, Instytut i osoby prywatne więcej niż ich wyprawdzono, o 223,348 złotych. Przyczyną tego jest niezamóźność i nieśmiałość w przedsięwzięciach Xiegarzy krajowych, a razem przywieziony w przeszłym Raporcie niedostatek dobrych Papierów, z którego wypływa brak i drogosc tego materiału, a rząd wicwóz na niego znacznych summ za granicę.

Szerzący się handel ksiąg żydowskich, zwrócił baczną troskliwość Rządu. Książki żydowskie przerażone użyciem środków do oświaty ludu tego dążących, w obawie straty swych zysków staraia się gmin w ciemnocie utwierdzać, i zabobony rozkrzewiać; skutek sam tych szkolnych dla spoteczności ludzkiej zamiarów, wskazywał potrzebę przedsięwzięcia sposobów, w celu przeszkodzenia przyczyniajey ile możności, niebezpiecznemu

i żarliwemu ciąg żydowskich do kraju napływowi.

Fundusze Edukacyjne.

Dochód Ełatowy na rok 1818 z właściwych dochodów szkolnych	czyłit złp.	366,334 —
Z dopłaty od Skarbu publicznego	—	1,180,785 —
Z najmu Budynków	—	104,827 g. 23.
Tenże dochód na rok 1819 z właściwych funduszów szkolnych	czyłit .	— 368,029 g. 22½
Z dopłaty od Skarbu	—	1,302,372 g. 17½
Ogólny fundusz z obu lat	złp. 3,322,349 gr. 3.	
Zalega na funduszach i na Skarbie	—	180,825 r. 8½
Oddzielna składka ze szczupłych opłat od uczniów, które w wielu miejscach zmniejszając zostały, wyniosła wraz z remanentem z lat dawniejszych Summę złp. 254,076, z których na zbiory naukowe, instrumenta, bibliotekę użyto złp. 168,423, a pozostałość pożytey na tenże sam przedmiot obróconą będzie.		
Z powyższych wpływów oprócz atak. by statowej i potrzeb szkolnych miejscowych tabellą przyłączoną wyjaśnicaych, nadzwyczajne wydatki były następujące:		
Na wystawienie i reparacyje Budów Edukacyjnych	zł:	243,363.
Na reparacyją Szkoły Woiewódzkiej w Kaliszu	zł:	36,000.
Budowa nowych Gmachów i przerabianie starych	zł:	190,334.
Na zbiory naukowe i Bibliotekę przy Uniwersytecie Warszawskim	zł:	206,137.
Budowy, zakłady i poprawy w Instytucie Agronomicznym	zł:	310,022.
Urządzenie ogrodu Botanicznego	zł:	70,520.
Sprowadzenie ksiąg po zniesieniu zgromadzeń zakonnych, sprzęty i potrzeby naukowe	zł:	60,600.
Urządzenie wewnętrzne Bibliotek i gabinetów	zł:	86,042.
Ogółem	zł:	1,223,019.
Remanent Kassy Edukacyjnej łącznie z dawniejszymi zapasami okazał się	zł:	690,598 gr. 3½

Do dawny pożyczkę z fundu-
szu Budowlanego miasta Kali-
sza na wystawienie Szkoły tam-
tejszey zaciągnięta . zł: 40,000

Reszta wynosi zł: 730,598 gr: 21 1/2

Obrotów wydatków w tych latach usku-
teczności w roku 1820 za kontraktami
uskutecznić się mających, budowle i inne
potrzeby nadal przewidziane, lub iesz-
cze nie skontaktowane mają kosztować
Zł. Pol. 898,000.

Ze śledztwa, i windykacji różnych
funduszw przyczyniono na Etat Eduka-
cyjny rocznego dochodu złp. 16,089.

Z liczby spraw o fundusze Eduka-
cyjne w Sądach cywilnych i administra-
cyjnych, te które są ukończone, pomyśl-
nie na korzyść funduszw wypadły.

Dochodzenie takowych funduszw zna-
cznie ułatwionem zostanie przez naytaka-
wszy wyrok Waszey Cesarsko-Królewskiej
Mości dozwalający ścigać brakujące dowo-
dy z krajów Państwa Rossyjskiego do Kró-
lestwa Polskiego.

Do tych korzyści, iakich doznaie Du-
chowieństwo i edukacyia, z udziału troskli-
wey nad niemi opieki Rządu, łączy się ie-
szcze potrzeba rozwikłania i zabezpiecze-
nia summ duchowaych na kahalach żydo-
wskich lokowanych, względem czego Izba
Poselska w osobney petycyi u Tronu złożo-
ney, żądała: aby przysztemu Seymowi po-
dany został do rozwagi projekt do prawa,
którabym długi kahalne przez opłatę ich,
lub ustanowienie opłaty procentów uma-
rzać.

Rada Stanu łącznie z życzeniem Izb,
cznie aż nadto, ile ważną i dobro publicz-
ne interessującą jest rzeczą, aby długi
kahalne w całym kraju umorzone bydz
mogły, lecz razem przewidnie niepodo-
bieństwo skutku tych zamiarów dopóty,
dopóki po ukończeniu obliczenia po Wo-
jewództwach Pogalicyskich długów ka-
halnych, podatek familijny Dekretem
Bróla Jmci Saskiego Xięcia Warszaw-
skiego w dniu 22 Maja 1810 r. nałożony,
i na tamtych gminach żydowskich zale-
gający, na zaspokojenie zaległych procent-
tów, nie będzie wybrany, a w tenczas do-
piero skutk użyt ch w tym celu środ-
ków wskaże Rzadowi przygodnicysze

sposoby do ogólnego w całym kraju dłu-
gów kahalnych umorzenia.

Od skutku zaś pomienionych sposo-
bów zależeć będzie rozwiązanie wniosku,
czyli rzecz ta ma bydz przedmiotem pra-
wa Seymowego czyli też administracyj-
nego urzędzenia.

Od zatatwienia pierwszego, zależy
skutek obiektu drugiey petycyi Izby Posel-
skiej: aby duchowni wolni byli od opła-
cenia podatku od Summ na kahalach i
obligacyiach Austriackich lokowanych,
od których procentu nie pobierają, i aby
opłacone takowe podatki kompensowane
im bydz mogły.

Dla tego właśnie wypada pierwey o-
bliczyć długi kahalne, i wybrać zaległość
podatku familijnego w tej części kraju,
gdzie Summy Duchowieństwa na kaha-
lach lokowane wzięte były w administra-
cyią przez Rząd Austriacki, aby przez
opłatę zaległych procentów postawić Du-
chowieństwo w stanie uiszczenia się skar-
bowi.

Tymczasowo zaś aż do ostatniego
rzeczy wylaśnienia, zrobiona jest ulga
Duchowieństwu przez wydanie stósow-
nych urzędzeń, mających za cel zawie-
szenie podatków, o ile te wypadają od
summ kahalnych.

Wchnodząc w rozbiór żądania Izby
Poselskiej w inney petycyi wyrażonego:
aby procent od summ wyderkafowanych,
tak iak dawniey po półczwarta od sta,
był postanowiony, dość będzie przyto-
czyć krótką treść ustaw krajowych daw-
nych i terażnieyszych, dla przekonania
Izb, iż skutek takowego żądania nie był-
by ani sprawiedliwym, ani prawnym.

Wszystkie dawne zapisy summ wy-
derkaffami zwanych, były na dobrach
ziemskich z procentem siedm od sta zabe-
spiczone; Konstytucyie Polskie, a szcze-
gólniey roku 1775 procent ten do 3 i pół
od sta zniżyły po tym więc roku czynio-
ne zapisy, wyższego od 3 i pół nie o-
beynują procentu.

Następnie Rząd Pruski pozwolił Du-
chownym, którzy na 3 i pół procentu
przestawać nie chcieli podoosić kapitały,
i na wyższe procenta lokować. Rząd zaś
Austriacki podniósł je do 5⁰⁰. Prawo

Seymu Xięstwa Warszawskiego 1811 roku procent prawny w ogólności na pięć od sta oznaczyło, zachowując w mocy swojej niższe od 5°. procenta od summ, które są na stałych funduszach ubezpieczonych.

Prawo ostatniego Seymu w roku 1818 o procentach, nie naruszyło w niczem obmowy prawa Xięstwa Warszawskiego.

Prośba więc Izby Poselskiej w części odbiera swój skutek, lecz całkowicie nie mogłaby być uiszczoną, bez uchylenia, prawa Seymowego, które jako na podstawie słuszności oparte, szanować należy.

Wydział Sprawiedliwości.

Oddział I.

O skutkach działań w roku 1818 i 1819.

Nieprzerwanemu biegowi działań Sądowych i ciągłej ich jednorodności przypisać należy obszerniejsze skutki, jakie w upłynionych ostatnich dwóch latach w Wydziale tym otrzymanemi zostały. Skutki te okazują się z następującej rachuby:

Sądownictwo Cywilne.

1. Sądy pokoju zagodziły			
spraw	w roku 1818	3869.	
— — — — —	w roku 1819	4593.	
Odbyły Rad familijnych			
— — — — —	w roku 1818	2738.	
— — — — —	w roku 1819	2590.	
2. Wszystkie Sądy Cywilne wydały			
wyroków w sprawach cywilnych			
w roku 1818	—	—	30,978.
w roku 1819	—	—	33,437.

Nie można atoli liczyć tyle rozsądzonych spraw ile wydanych zostało wyroków, raz dla tego, że w jednej sprawie zapada częstokroć więcej wyroków, aniżeli jeden, bo liczbę ich pomnażają wyroki przygotowawcze, przedstanowcze i inne. drugi raz dla tego, że jedna sprawa przez dwie a często i trzy przechodzi Instancje.

O liczbie spraw rzeczywiście ukończonych trudno by było rzetelną podać wiadomość bez wprowadzenia ścisłego śledzenia każdej sprawy przez wszystkie Instancje, i bez pomnażania dla tego pism i Urzędników taką kontrolę utrzy-

mujących, wszelako w bliskim do prawdy podobieństwie o liczbie tej sądzić można, gdy się zważy, ile w każdej Instancji kończyć się musi spraw, kiedy w roku 1819 zapadło wyroków w Trybunałach I. Instancji 13,922, w Sądzie zaś Apellacyjnym tylko 1661, a w Sądzie Naywyższym 131. Nawiększa więc liczba spraw kończy się na wyroku pierwszej instancji, a ledwo setna przechodzi przez rozpoznanie Sądu Naywyższego.

Sprawy konkursowe i likwidacyjne z Rządów, Pruskiego i Austriackiego zaległy.

Ukończonych zostało spraw konkursowych i likwidacyjnych:

W roku 1818	—	40.
W roku 1819	—	83.

Pozostało wszystkich do ukończenia na rok 1820 182,

Wasza Cesarsko-Królewska Mość w wydanych na petycję Izby Poselskiej decyzjach rozkazała raczyłyś podanie projektu do prawa ku nadaniu prędszego biegu tym sprawom. Wydane w tym celu przez Namiestnika Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości postanowienie Administracyjne z dnia 22 Stycznia r. 2, tyle okazało się skutecznem, że usiała potrzeba osobnego prawa, i że sprawy rzeczony w krótkce ukończonemi zostaną; w roku bieżącym miała już ich tylko pozostała ilość.

Sądownictwo Kryminalne, Policyjne i Policyjno - poprawcze:

1. Wydziały Sporne Sądów Pokoju odsądziły spraw policyjnych do ich jurysdykcji należących:

W roku 1818	—	13,395.
W roku 1819	—	15,931.

2 Sądy Policyji poprawczej odsądziły spraw:

W roku 1818	—	8173.
W roku 1819	—	10,063.

3. Sądy Kryminalne wydały wyroków:

W roku 1818	—	862.
W roku 1819	—	1136.

4. Sąd Apellacyjny w zastępstwie Sądu Kassacyjnego wydał wyroków w sprawach Policyjnych, Policyjno - Poprawczych i Kryminalnych:

W roku 1818	—	131.
-------------	---	------

W roku 1819 — 198.

W upłynionych latach 1818 i 1819 z przedstawionych do ułaskawienia Waszey Cesarско-Królewskiej Mości osób 13 raczyłeś Wasza Cesarско-Królewska Mość złagodzić karę osobom 7. Odmówiłeś ułaskawienia osobom 6.

Z osób zaś 499 do ułaskawienia Namiestnikowi Waszey Cesarско-Królewskiej Mości przedstawionych otrzymało darowanie, lub złagodzenie kary osób 301, odmówione zaś zostały złagodzenie osobom 198. Oprócz tego raczyłeś Wasza Cesarско-Królewska Mość oznaczając najwyższą swą dobroczynnością pobyt swój w Warszawie w roku 1818 ułaskawić więźniów 11, a Xiążę Namiestnik w dopełnieniu najwyższej woli Cesarско-Królewskiej Mości ułaskawił więźniów 20.

O Administracyi więzień mówić Rada Stanu będzie pod Wydziałem Spraw Wewnętrznych i Policji, i tam liczbę więźniów podług szczegółowych wykazów umieści.

(Dalszy ciąg potem.)

Z Wiednia d. 2 Października

Stosownie do wyroku Nadwarney C. K. ogólney Kamery z dnia 18 Września r. b. wstrzymana jest z powodu teraźniejszych okoliczności dotychczasowa wolność wywoczenia wszelkiego gatunku broni nietylko do Królestwa obu Sycylii, ale do wszystkich krajów Włoskich aż do dalszego rozporządzenia.

Z Berlina d. 3 Października.

W dniu 24 Września po ukończeniu służbie Bożej około godziny 2 z południa w zamku Królewskim w pokojach Fryderyka Igo w obecności Najjaśniejszego Króla, W. Xcia Meklenburgsko-Szweryńskiego, całej Rodziny Królewskiej, znajdujących się tu obcych Xiążąt, całego Dworu, Jenerałow i Ministrów nastąpiło uroczyste zaślubienie N. Królowney Fryderyki Wilhelminy Alexandry Maryi He-

lenny, córki N. Króla naszego, z J. Królowicowską Mszą Następcą W. Xięstwa Meklenburgsko-Szweryńskiego Pawłem Fryderykiem. O godzinie w pół do 7mej raczyli NN. Nowożeńcy przyjmować powinszowania, a w wieczor był z powodu tej uroczystości w rycerskiej sali zamkowej wielki bal. Nazajutrz W. Xcie Meklenburgsko-Szweryński i Wysocy Nowożeńcy udali się do Potsdamu. D. 29 Adjutant skrzydłowy J. K. Mei Hr. Kanitz pobiegł z doniesieniem o tem zaślubieniu N. Cesarzowi Wszech Ressayy do Warszawy, a N. Matce Cesarskiej do Petersburga. Hr. Lotum pobiegł z temże doniesieniem d. 26 do owdowiałey Xiężny Meklenburgsko-Szweryńskiej do Ludwigsłudy.

Z Paryża d. 23 Września.

Kommissyia izby Parów z uwięzionych ospisek d. 19 Sierpnia uwolniła Kapitana gwardyi Królewskiej Cochet, Podporucznika od legiiouu Merty Larché, i Kapitana od legiiouu północnego Banaric. — Izba oskarżenia uwolniła już dawniej wiele z uwięzionych osób z powodu zaburzenia w Czerwcu, a teraz 12, oddała zaś pod sąd II. Pomiedzy ostatniemi znalazł się Szef szwadronu Duvergier.

W tej chwili wyszło tu pismo przez B. Constant o skutkach rozwiązania izby Deputowanych dla narodu, Rządu i Ministrów.

Wczoray wyszły z druku u Xięgarza Brissot-Thivar Pamiętniki Barona Bergami. Zawierają one ciekawe podania i opowiedzenia. Dołączony jest do nich wizerunek tego bohatera miłości i ręczny jego podpis. Lubo zachodzi wątpli-

wół czyli to jest prawdziwe jego pismo, znajdzie iednak wielu czytelników.— Bergami znajduje się teraz w Lecaro, w Włoskiej Szweycaryi niedaleko jeziora Maggiore.

Książna Reggio, honorowa Dama Książny Berry, więzka z powodu bliskiego jej rozwiązania od 3 dni obok jej pokoiów w Tuilleries.

Król Bawarski Kapitana artyleryi d'Artois, który wydał opis oblężenia Gdańska, udarował przy pochlebnym liście brylantowym pierścieniem.

Gdy d. 7 b. m. wszystkich oczy wzniesione były ku Niebu dla przypatrzenia się zaćmieniu, wsiadł także Anglik do fiakra i na zapytanie, gdzie się każe zawisnąć, odpowiedział: "Na zaćmienie słońca, ale iak najbliżej, bo ja mam wzrok krótki."

Do niepewnych wieści należy, że Dwór Neapolitański uprasza naszego o pośrednictwo do Austriackiego.

Z Madrytu d. 12 Września.

Wszyscy dowódcy osady tutejszey podali Królowi adres, w którym zapewniała mu niezłamaną wierność, i chwala tak milicyją, iako i mieszkańców Madryckich, którzy przyłożyli się wspólnie do utrzymania spokojności podczas ostatnich zaburzeń z powodu nieposłuszeństwa Jenerała Riego. Król podziękował w odpowiedzi tak osadzie, iako i milicyi za ich gorliwość w utrzymaniu porządku, &c. Stany pochwały także wierność osady Madryckiej.

Stany zatwierdziły wszystkie przyrzeczenia wojsku wyspy Leon przez Jenerała Quiroga, i stosownie do lat służby

odbiorą nagrody. Jenerałowie Quiroga i Riego odebrać mają szczególne nagrody.

Roczni budżet przez Ministra skarbowego podany wynosi 660 mill. realów, która summa spodziewa się, iż przez zwieszenie wielu pensyji, zmniejszy się na rok przyszły do 532 mill. realów. Dla zastąpienia niedoboru uchwalona została pożyczka 200 mill. która iak kommissyja skarbowca sądzi będzie ostatnią w Hiszpanii, gdyż na przyszłość naród potrafi własnymi dochodami zastąpić potrzeby. †

Król zatwierdził uchwałę Stanów względem zniesienia zakonu Jezuickiego w Hiszpanii.

Do Kadyxu przywiozła Galioła z Hawanny 2 mill. Fr. z których część przeznaczona jest od mieszkańców Hawanny na wsparcie krewnych tych osób, które podczas rzezi d. 10 Marca w Kadyxie życie utraciły.

W wszystkich okolicach południowej Ameryki, w których nieprzyjacielskie ustały kroki, została konstytucyja z największym zapalem ogłoszona.

Jenerał Porlier oświadczył się jeszcze w Wrześniu r. 1815 za zaprowadzeniem teraźniejszey konstytucyi, i przez sąd wojskowy w Korunie na śmierć skazany, a d. 3 Paździer: rozstrzelany został. Mieszkańcy tego miasta położyli na jego grobie pomiędzy jego papierami własną jego ręką napisany następujący napis: "Tu spoczywa Don Juan Diaz Porlier, Jenerał wojsk Hiszpańskich, szczęśliwy w wojnach przeciw nieprzyjaciolom oyczyzny, padł pierwszą ofiarą wojny domowej Przechodniu nie złorzecz jego popiolom!"

DODATEK

DO N^{ro} 82.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 11 PAZDZIERNIKA 1820 ROKU WE SRODE

Z Lizbony d. 6 Września.

Panie tu ciągle największą spokojność. Niewiadomo jeszcze jakie odezwę Rządu względem zwołania Stanów zrobita w Oporto wzięcie, ale z pobliskich okolic tego miasta nadchodzą najpomyślniejsze doniesienia. Wyznaczona kommissya do ułożenia urzędem względem zwołania Stanów odbywa codziennie swoje posiedzenia.

Officerowie Angielscy, których znaczna liczba znajduje się w naszym wojsku, mają być oddalonymi.

Podpułkownik Saavedra, który zety pułk piechoty zachwiał na chwilę w wierności, miał uciec.

Rząd ogłosił w imieniu Króla przebaczenie tak obywatelom jako i w dyskordem, którzy podnieśli rokosz, jeżeli niezwłocznie powrócą do powinności i posłuszeństwa Monarsze. Na officerów, którzy zwrócą korpusy do posłuszeństwa mianym oprócz tego będzie wzgląd szczególniejszy.

Przez tak mądre i łagodne postępowanie Rządu rokosz w Oporto uważany

bydź może za upadły.

Z Włoch d. 26 Września.

Na dyplomatyczny obiad, który Posel Francuzki dał w Rzymie d. 26 Sierpnia, zaproszonymi tylko byli odwołani Poslowie Hiszpański i Neapolitański, a nowi nie, co wszystkich zaskanowiło.

Xże Henryk Pruski wyjechał z Neapolu.

Połączenie wojska Neapolitańskiego pod Kapuą idzie bardzo opieszale. Żołnierze gwardyi narodowej i konstytucyjnego wojska nie chcą iść naprzód, jeżeli im nie będzie żołd powiększony, a Rząd nie ma wcale pieniędzy.

Caldiari (przeciwnicy Carbonari) przeciągali nie dawno przez ulice w Neapolu i krzyczeli: Niech żyje Król! precz z Carbonari! i poprzylepiali obwieszczenia, które iednak kommissya publicznego bezpieczeństwa kazała zaraz podrywać. — Policytanom w Neapolu nie wolno wchodzić do domów prywatnych; moc ich rozciąga się tylko do utrzymania porządku na ulicach i rynkach.

List z Rzymu wyraża: „Zuchwa-

łość stronnictw, które w Neapolu przeciw sobie stałą, zwiększa się odzielenie, i uderzyłyby już na siebie, gdyby ich zagrażające zewnątrz niebezpieczeństwo nie wstrzymywało. Jenerał Pepe oświadczył w mowie, którą miał do zbrojnych Carbonari, że Neapolitańska rewolucya ma dwóch otwartych nieprzyjaciół, Sycyliiaków i Austriaków; pierwszych wkrótce pokonamy; ale mamy jeszcze trzeciego skrytego, to jest Papieża. Carbonari muszą zatem prosić Królewica Jeneralnego Wikaryusza, aby zerwał wszelkie związki z Rządem Rzymskim. Jakoż zbierano już są podpisy na tego rodzaju adres.,

Jeden z sławnych w Rzymie Carbonari, Adwokat Riccioni, został w jednej kawiarni przy kradzeniu srebrnej łyżki schwytany. W mieszkaniu jego znaleziono 84 skradzionych łyżeczek do kawy i łyżek stołowych, tudzież wiele innych sreberok. Pomiędzy jego w kieszceci papierami znajdowała się odezwa do wszystkich na ziemi tyranów, w której zapowiada im, że wybita godzina ich śmierci, i że nadaremnie usiłować będą uciec swoiego przeznaczenia, ponieważ 2000 godliwych bohaterów wyostrzyło na nich swoje puginy. Już znaleziony przy nim papier zawiera nader bluźnierską pieśń, którą kładzie w usta umierającego na krzyżu naszego Zbawiciela.

Znajdujący się w Neapolu Poseł Sardyński został odwołany, ponieważ rzekomy od ludu Piemontskiego do Króla adres najpierw w Neapolu wydrukowany został. — Domniemany Następca tronu Sardyńskiego, Książę Carignan, mianowany został paterolnikiem artylerji.

Przybyła z Neapolu Palermaska deputacyja przywiozła tamtejszey tymcza-

rowey juncie ostateczne ostrzeżenie od Rządu Neapolitńskiego, aby nie dopuszczafa przymuszenia obłąkanych mocą oręza do posłuszeństwa.

Z Korfu d. 28 Sierpnia.

Znany Ali Basza Janiny, ten obrzydly tyran Epiru, nie potrafi już uciec straszney zemsty W. Sultana; otoczony bowiem jest od morskiej i lądowej Turckiey sily. Monarcha Ottomański, który staly jest w swoich przedsięwzięciach postanowił wytępić całą rodzinę Ali Baszy. Nadaremnie ostatni wzywał pomocy Greków, których przez 30 lat nę okrutnie uciskał. Nieszczęśliwi potomkowie Miltiadesa nie dali się uwieść najpodlyszemu pochlebstwom despoty, który dla zasycenia swey chciwości i okrucieństwa ich współziomków dusić zaczął. Nadaremnie usiłował Ali Basza naśladować sławnego Skanderberga, który w tymże Epierye opierał się przez 23 lat całej potęgce Ottomańskiej i nieraz upokorzył dumę Amurata i Mahometa 2go; już kończy się jego rola i traicony zapewne koniec weźmie.

Z Londynu d. 24 Września.

Ławnik Wood dał sobie największą pracę dla wynalezienia cos podeyrganego w zeznaniach świadków przeciw Królowey. — Niesłuchani i włości świadkowie, którzy po zamknięciu protokulu do Anglii przybyli, odesłanemi do Hollandyi zostali, gdzie zostawać mają aż do ukończenia sprawy i na przypadek, jeżeliby Jener: Instygator ich potrzebował. Słuchani zaś w liczbie 26 mieszkają w Cotton - Garden i żyją wesolo; Majocchi ma nad niemi dozór i żaden bez iego pozwolenia z domu wyjść nie może.

P. Denman, jeden z obrońców Kró-

lowey, udał się na czas odroczenia wyższej izby na kąpiele do Cheltenham. W wieczór swiego przybycia miał z ganku mowę do ludu, w której między innymi wyraził: Jak niepodobniestwem jest, aby go tę przyświecającą z Nieba gwiazdę zerwał, tak też niepodobna, aby Królową potrafił odsunąć od tronu i wydrzeć jej koronę. — Pasterowi tamtejszemu powytłukał lud okna, ponieważ niedozwolili dzwonić na przybycie P. Donnan.

Tutejsza gazeta literacka ubolewając, iż dotąd nie ukończyła się jeszcze sprawa Królowey, dodała, iż nigdy lud Angielski nie stracił bardziej na czystości obywatelów, jak podczas tej gorszącej sprawy. Najnieprzyzwoitsze rzeczy wychodzą na jaw i wpływają na prywatne życie, i t. d.

Doniosło się już, że Jeneral Hiszpański Morillo uczynił zebranemu w Angosturze Kongressowi Rzputy Kolumbijskiej propozycyę do pokoju, na co rzeczony Kongress odpowiedział, iż z największą radością przychyła się do propozycyi Rządu Hiszpańskiego, byle to miały za podstawę uznanie samowładności i niepodległości Rzputy Kolumbijskiej. Gazeta z nad rzeki Oronoko pod d. 17 Czerwca zawiera z tego powodu następujące uwagi: — Niechay poprawią konstytucyą r. 1812 ile da się poprawić, osady dla odległości od środkowego punktu nie mogą wszelako z niej korzystać. Konstytucyia ta była zaraz w pierwszym ręku w południowej Ameryce ogłoszoną, ale w roku Celleia, Monteverde i Abascal służyła tylko za narzędzie do ucisku, i pod cieniem potężney tej konstytucyi ludy Peru, Meksyku i Wenezueli tak były dręczone jak i dawniej.

Pierwsza Reicyya Hiszpańska wezwwała Amerykanów południowych do wystania swoich deputowanych do Stanów; lecz w teoryi tylko uwolniła południową Amerykę od kaydan osadniczego swojego systemu, bo wiedziała, iż przez odległość od kraju Macierzystego, zawsze na iednakowe wystawioną będzie uciski, które chociażby pod najlepszą konstytucyą ustać nie mogą, bo źródło złego znajduje się w odległości miejsca, czemu żaden środek zaradzić nie zdoła. Wierzyć chcemy, iż Stany będą chciały zastosować konstytucyą r. 1812 do położenia rzeczy w południowej Ameryce; ale zapewnić nie możemy, bo w ten czas tylko gdyby zgromadzenie Stanów składało się z większości Quirogów lub Acevedów możnaby się spodziewać, iż przez ich uchwały położony zostanie koniec krwawey wojnie i nastąpi ostateczny pokoy oparty na niepodległości całej południowej Ameryki; ale gdy tak nie jest, wątpić należy, ażeby proponowane układy doprowadzone być mogły do pożądanego celu.,

2 Szwajcaryi d. 18 Września.

W raporcie, który kommissyia wojenna zdała niedawno Seymowi ligi Szwajcarskiej znajduje się między innymi następujące uwagi godne przytoczenia: — "Zycimy wprawdzie w czasach pokoju, ale pamięć czasów niebezpieczeństwa nie jest odległą. Podczas najożroczniejszego Nieba może niespodziewanie nastąpić burza i zaskoczyć nieprzygotowanego, i jeżeliby zachodziła jeszcze iakowa wątpliwość względem koniecznego uzupełnienia naszych sposobów obrony, usunąć ją zupełnie powinno pamiętne zdanie, które słysząc się niedawno publicznie dało w Francuzkiej Izbie Deputowanych. Nie

w mowie na pamięć mianey, ale w przygotowanym raporcie w imieniu wyznaczonej kommissy do rozebrania potrzeb Ministerstwa wojennego, wyraził General Sebastiani: " że podczas rozpozecia wojny z Niemcami nieodzowną jest potrzeba dla Francyi podług ogólnych zarad wojny zapewnić sobie natychmiast źródła Renu i Dunaju i osadzić Szwajcaryia. „ Jakkolwiek Szwajcaryia przekonała byż może, iż ani Monarcha, ani terażniejszy Ministerjum nie pochwalilo tych zasad; miejsce jednak, w którym wyrezone zostały i miżenie, z takim ie zgromadzenie Reprezentatów przyjęto, nadać im tak wielkie znaczenie, iż Szwajcaryia na świętości nowych umów polegać nie może i myśleć musi o nayprzychylniejszej obronie praw i niepodległości swojej. „

Luidor	—	37	—
zoto frankowy	—	32	— 15
Szeiny Wiedeńskie za 100 —	—	232	—
Złoty ryński Szeinami	—	1	— 24

TEATR NARODOWY.

We Wtorek, to jest: 10 Października r. b. od Towarzystwa Aktorów Narodowych ze Lwowa przybyłego, przedstawiona była Komedya w 1 akcie, pod nazwiskiem: GRYMASY MŁODEY ZONY. Po której grana była Komedya w 1 akcie z francuzkiego przez A. Żółk wskiego nastawiana: NOWY PUMPERNIKIEL, c. y. h: WIESNIK SMORGONSKI — a zokółczenie dało, Komedya - Opera w 1 akcie, pod nazwiskiem: GAWEE w FIEKLE.

We Czwartek, to jest: 12 b. m. i r. przedstawiona będzie Komedya w 1 akcie z francuzkiego przez E. A. Douz wskiego przerobiona, pod nazwiskiem: SZAMBELAN SZARMANCKI. Po której nastąpi Opera w 2 aktach z Muzyką Karola Kurpińskiego: ZAMEK NA CZORSZTYNIE.

W Piątek zaś, to jest: 13. Pan Serwaczyński, Dyrektor Orkiestry lwowskiej będzie miał zaszczyt dać w Sali P. Knocz, Wielką Muzykalną Akademię.

W przyszłą Niedzielę to jest: 15 b. m. dana będzie Opera: WISLICZANKI.

W Ponedziałek zaś, to jest: 16 przedstawione będzie Drama z powodu uroczystości na tenże dzień ustanowionej oryginalnie napisane, pod nazwiskiem: PIERSWSZA MIŁOŚĆ KOŚCIUSZKI. Poczem nastąpi stósowny OBRAZ; a wszystko poprzedzi Opera, pod nazwiskiem: ŁASKA IMPERATORA.

Dnia 9 i 10 Października 1820.
Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec				
Przenicy	17 — 16 —	15 — 14	15	
— Zytia	12 — 11 —	10 15	10 —	
— Jęczmienia	7 — 6 15	6 — 5	15	
— Owsa	5 — 4 15	4 — —		
— Jagiost	21 — 20 —	19 — 18 —		
— Grochu	10 — 9 —	8 — —		
— Kzopaku	16 — 15 —	14 — 13 —		

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 9 Października.

Czer. Zl. Holl. moneta Courant	Złp. 19 gr. 16
— detto Cesariski	— . 19 — 12
Fryd. Pruskie	— . 34 — —

DONIESIENIA

Bractwo Miłosierdzia niniejszym Obieszczeniem uwiadomia Powszechność, iż czyniąc zdosyć ustawom i wszelkim Ordynacyom ściągającym się do porządku w przedany fantów in Monta pietatis zastawionych, a w czasie w tychże ustawach i Ordynacyach wyznaczonym nie wykupionych, postanowilo tego rodzaju fanty podać na publiczną licytacyia postarawszy się wprzody, aby każdy wszę ególności fant przez osoby przysięgłe ofaxowany był, i takowa taxa z podpisem taxującego w Xięę na to przygotowana wpisana została, która to licytacyia w Domu Miłosierdzia w Sali do schadzke Brackich przeznaczoney odbywać się będzie dnia 6 meza Listopada roku 1820 o godzinie 8 ranney aż do 1. Fanty mające być licytowane znawdują się tak w: kleyuoty, srebr. złoto, korale i do dnia 31 Listopada 1819 Sukoie, bieliana, rożn. i t. d. do 31 Listop. 1819 niewykupione.

Ostrzegają się właściciele wymienionych Fantów imo Ze ktoby sobie nie życzył, aby tego fant na Licytacyi przedany był, wolno mu go będzie wykupić, a to przez ten oaly przeciąg czasu, który się od daty Obwieszczenia terażniejszego, aż do dnia licytacyi wyznacza, sam tylko dzień Licytacyi wyjąwszy. Zdo: Ze to wszystko co Licytacyia nad kwotę daną ex monta pio wyżej podniesie, wróconę właścicielom zostanie. — Dnia 11. w Domu Brackim na zwyczajney Schadzce dnia 15 Września 1820 roku.

Prakur. Kł., S. B.
Bugajski, sek.